

dende Bondestands Interesser end den Tale, den højtærede Handelsminister holdt, og den Tankegang, der taler ud af Lovforslaget.

Den besiddende Bondestand er selvfølgelig interesseret i at lægge Kapitalens Udskejelser Hindringer i Vejen, og den kan sikkert ikke have Sympati for Spekulanter i egne Aktier. Ogsaa Bondestanden har sikkert bragt sine Ofre til Spekulationen i al Almindelighed og særlig til Udenrigsministerens Spekulationer i egne Aktier. Der er sikkert adskillige af de Jordværdier, som er blevet gjort flydende ved Arvedelingen til Sønnerne og Døtrene, som i disse Aar er blevet suget bort fra Bondestanden og ind i Spekulanternes Lommer. Vi har jo nylig i Bladene set, at en Gaardejer, som havde en sammenparet Kapital paa 18 000 Kr., er kommet i Spekulantklør og er endt med en Gæld paa 57 000 Kr., tror jeg det var. Naar man tænker paa dette, saa kunde man for saa vidt godt forestille sig, at den ærede Ordfører virkelig havde sit Parti bag sig, men vi ved jo, at den nuværende Regering med sine Forbindelser med Højfinansens ofte fører Partiet Venstre mod Bondestandens virkelige Interesser. Et Udslag heraf ser vi i dette Lovforslag, og vi ser ogsaa i dette Lovforslag et Udslag af, at Udenrigsministeren endnu beklæder sit høje Embede. Det skulde i høj Grad glæde mig, om den ærede Ordfører var den Førernatur, der kunde ændre Partiets Retning, og jeg tilbyder ham trods de Tvivl, jeg har, mit loyale Samarbejde, ikke blot til at faa dette Lovforslag gennemført, men ogsaa til at faa det forsynet med de Ændringer og Forbedringer, som den ærede Ordfører udtalte Ønsket om. Jeg beklager blot, at disse tungtvejende Kendsgøringer endnu ligger paa den ærede Ordførers Vej.

Jeg skal saa gaa over til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget. Jeg vil straks udtale min Anerkendelse af, at der i Bestemmelserne om Selskabers Stiftelse er indført Forbedringer. Der er, synes det, indført Sikringsbestemmelser, der kan være vel egnede til i alle Tilfælde at lægge Hindringer i Vejen for Svindel ved nye Selskabers Stiftelse, saaledes navnlig Bestemmelser om Stifterne. Der skal for det første være 5 Stiftere, og disse skal dernæst knyttes nærmere til det Selskab, de vil stifte, end Tilfældet før har været. Den tidligere Bestemmelse om, at de skal tegne en Aktie, er nu blevet udvidet til, at de skal tegne mindst 1 000 Kr. Jeg ser, at der kan gøres Undtagelse fra denne Regel,

og det vil ogsaa være nødvendigt af Hensyn til de Smaaafolk, som stifter Selskaber, og af hvem man ikke kan frygte, at de, saa snart de har stiftet Selskabet, kaster deres Aktier bort og lader Selskabet sejle sin egen Sø. Der er, som sagt, gjort en Indrømmelse i saa Henseende, idet Fritagelse kan meddeles af Handelsministeren.

Ny er ogsaa den Bestemmelse, at det skal være „økonomisk vederhæftige“ Mænd. Det er et Udtryk, som har vakt Kritik i visse liberale Kredse, men jeg har ikke noget at indvende mod dette Udtryk. Jeg finder, at det dækker et aldeles bestemt Begreb, som ikke ganske svarer til det tidligere Udtryk, at vedkommende ikke maa være ude af Raadighed over sit Bo. Det er en udvidet Bestemmelse, som jeg gerne tiltræder.

Stifterne skal endvidere efter Lovforslaget gøre lidt mere Rede for sig, end de før har gjort, og jeg kan slet ikke dele den Modstand, som ogsaa i visse Kredse er blevet rejst herimod. Den brede Befolkning maa ved ethvert Forhold, der berører Offentligheden, svare paa næsten alt mellem Himmel og Jord, og jeg kan derfor umuligt finde nogen Næsvished fra det offentlige Side deri, at der ved Selskabets Stiftelse forlanges Oplysning om, hvor stor en Del af Kapitalen ikke blot det samlede Stifterantal, men hver af Stifterne har tegnet, og om, hvilket Vederlag der skal ydes dem eller andre for Stiftelsen.

Jeg billiger ligeledes Forbudet mod, at Stifterne kan kaste Aktierne fra sig, før der er gaaet en vis Tid, samt Bestemmelsen i § 9 om, at en Aktietegner ikke mod sin Forpligtelse til at betale sine Aktier kan bringe Fordringer paa Selskabet i Modregning. Denne Bestemmelse vil være egnet til fra Begyndelsen af at befri et Selskab for den Slags Aktionærer, som ikke gaar med til Dannelsen for at lave et sundt Foretagende, men kun for muligvis at snylte paa Selskabet ved Hjælp af Leverancer.

Jeg skal dernæst omtale den Bestemmelse i § 4, om hvilken den ærede Ordfører for Venstre udtalte sig saa udførligt i Gaar, og som gaar ud paa, at den mindste Aktiekapital skal være 10 000 Kr. Den nuværende Lov tillader en Aktiekapital paa 5 000 Kr., men Grænsen er altsaa her sat til 10 000 Kr. Den ærede Ordfører for Venstre havde mange Indvendinger at gøre herimod. Det har altid ved de tidligere Behandlinger af Loven været saaledes, at Modstanden mod at sætte Aktiekapitalen